

Anhang

til

Rigsdagstidenden.

N°. 22.

Anden Session.

(Forts. af Udf. til Lov ang. Postforsendelser)

Ligesom Retfærdighed derfor tilstiger, at der, naar Reformens Følger i denne Henseende kunde calculeres; foretages det Fornødne til Postcontoirernes Fyldestgjørelse, og at de behøvende Summer opføres paa det følgende Aars Finantsbudget, saaledes kræver selve Postvæsenets Interesse, at Reformen ikke skal modtages af dets Embedsmænd som en ny trykkende Byrde, medens de dem navnlig til Contoirhold tilstaaede Beløb allerede for en stor Deel ere blevne vitterlig utilstrækkelige og selve Lønningerne paa de fleste Steder ere særdeles knapt tilmaalte i Forhold til Arbeidet og Ansvaret.

§ 3.

De i denne Paragraph indeholdte Bestemmelser ere i det Væsentlige overeensstemmende med de hidtil gjældende, dog med nogle Forandringer.

Den danske Postlovgivning har steds tilstedet forseglet Adressbrev af hvilket som helst Indhold uden særlig Betaling, dog kun forsaavidt det ikke indeholder Indlæg og ikke veier over $\frac{3}{4}$ Lod. Naar Adressbrevet indeholder Indlæg (t. Ex. en Regning over medfølgende Værer), betaler det fuld Brevporto efter Vægten. Bestaaer Indlægget i andre Breve, betales enkelt Brevporto for hvert $\frac{3}{4}$ Lod. Veier Adressbrevet uden Indlæg over $\frac{3}{4}$ Lod, betales for den overskydende Vægt tartmæssig Brevporto. Disse Indskrænkninger ville bortfalde, hvorimod det er nødvendigt, at den ældre Bestemmelse, at Couverter med Indlæg af Mynt og Bankosedler ikke kunne tjene som Adressbreve for andre Sager, maatte vedligeholdes og udvides til Indlæg af Værdi overhovedet.

Da Diemedet med Adressbreve deels er at fremme aabenlys Medsendelse af det Brev, som

i Reglen følger med enhver Forsendelse, deels at tjene til Lettelse ved Expeditionen og Afleveringen; og begge Diemed kunne opnaaes ved et Adressbrev indtil 1 Lods Vægt eller løs Adresse, er denne Grændse for Adressbrevet fastsat, hvorved vil forebygges, at af tvende Forsendelser den ene kan opnaae en modereret Betaling i Form af Adressbrev.

Ikkun saadanne Smaasager, som i Almindelighed beqvemt kunne sammenbindes med Karterne og, saavidt Brevposten angaaer, med Brevene, kunne afgaae uden løs Adresse eller Adressbrev. Det har vist sig i Praxis, at dette ikke altid kan stee ved alle Pakker i Brevform eller ved „Strifter i Dvart eller Galyfolioformat“, hvilke Forsendelser den gjældende Lov fritager for Ledsgelse af Adressbrev.

§ 4.

De hidtil gjældende Taxter have nødvendiggjort et ubetinget Paabud om Angivelse af Indhold og Værdi. Ligesom dette ikke kan overholdes og i hyppige Tilfælde giver Anledning til urigtig Indholdsangivelse, hvorved billigere Portoe søges opnaaede, saaledes er det ofte Afsenderen, navnlig af Pakker, ubehageligt at maatte angive, hvad hans Forsendelse indeholder.

I følge de i Lovudkastet opførte Taxter behøver i Almindelighed Indholdet ikke at angives. Da Breve og skrevne eller ved Skrift udfyldte trykte Sager ere de eneste Gjenstande, som underligge særegne Taxter, men disse Forsendelser i Almindelighed letteligen ville kendes, naar de forsendes for sig (hvad i Særdeleshed Documenter m. v. angaaer indtil en saadan Vægt, for hvilken den særegne Taxt gjælder), er det ikke fundet nødvendigt at foreskrive nogen anden speciel Bestemmelse i denne Henseende.